

informatör

gorenje
gorenje
gorenje
gorenje
gorenje

LIST ZA INFORMIRANJE DELAVCEV GORENJA – ŠT. 9 – LETO XV. – VELENJE, 25. 3. 1981

PROBLEMSKA KONFERENCA KOMUNISTOV

V ponedeljek, 23. marca 1981, so se na problemski konferenci sestali delegati 25 osnovnih organizacij Zveze komunistov v velenjskem delu sozda Gorenje. Konference, ki sodi v okvir dejavnosti občinske konference ZKS Velenje, so se udeležili številni gostje, med njimi sekretar komiteja OK ZKS Velenje Janez Miklavčič, predsednik Skupščine občine Velenje Franjo Korun, predsednik občinskega sveta ZSS Velenje Marcel Medved, predsednik KPO Gorenje SOZD Gregor Švajger in drugi.

Po uvodnih besedah, ki jih je podal Jože Čurčič – njegov uvod v celoti objavljamo v današnjem Informatorju, – je besedo povzel Janez Živko. Podal je oceno o idejnopolitičnih vprašanjih nadaljnjega razvoja družbenoekonomskih in samoupravnih odnosov v Gorenju, na osnovi katere se je na konferenci razvila prav živahna, temeljita razprava, v katero so se vključili zares številni komunisti iz temeljnih organizacij Gorenja TGO, Gorenja Promet Servis, Interne banke in delovnih skupnosti skupnih služb.

Komunisti so ugotovili, da problemi obstajajo, da so možnosti za njihovo rešitev in da obstoja enotna volja in enotnost v vseh delih Gorenja za nadaljnjo reševanje težav.

Sekretar komiteja občinske konference ZKS Velenje Janez Miklavčič je ocenil problemsko konferenco kot delovni pogovor komunistov v Gorenju in jih pozval k enotnemu, doslednemu izpolnjevanju zastavljenih nalog.

O zaključkih konference bomo še poročali.

ZAKAJ PROBLEMSKA KONFERENCA V GORENJU?

Občinska konferenca ZKS Velenje v okviru svojih nalog v usmerjanju delovanja družbe k družbenim ciljem, išče nove poti in metode, da bi bila čim bolj učinkovita. Komunisti smo dolžni pokazati pravilno usmeritev, kar pa bomo dosegli le, če bomo pravilno delovali pri doseganju ožjih praktičnih ciljev. Komunisti smo tudi dolžni ustvariti pogoje za doseganje takšnih ciljev; to je idejno-politična

enotnost, visoka družbena morala, usklajenost akcij, odkritost in nesebičnost ter še več drugih. Tako je OK ZKS Velenje pričela s prakso organiziranja problemskih konferenc, kjer posvečamo pozornost izbranim ciljem, kar omogoča ob vsestranskem angažiranju komunistov tudi učinkovite akcije. Prvi rezultati so zelo spodbudni in zato želi OK ZKS Velenje to metodo uvesti v stalno prakso svojega delovanja.

“KAJ JE GORENJE?”

Vsi na tem mestu prisotni komunisti “Gorenje” dobro poznamo. Toda naše “Gorenje” je znano tudi v naši ožji in širši domovini. Pozna nas cela Jugoslavija, pozna nas Evropa, poznani smo tudi v Aziji, Afriki, Ameriki in daljni Avstraliji. Poznajo nas po naših proizvodih, poznajo nas po naših poslovnih potezah, poznajo nas po pogumu, po inventivnosti v poslovanju, poznajo nas po dobrem gospodarjenju. Mnogi nas poznajo in nas upoštevajo. Na ta naš sloves smo ponosni. Ne smemo pa pozabiti, kako je bil dosežen! Le z usklajenimi poslovnimi odločitvami, le s popolnoma enotno usmerjenostjo vseh družbenih sil, le s popolno podporo vseh delovnih ljudi “Gorenja”, smo lahko dosegli to, na kar smo danes ponosni. Dobra družbenopolitična klima, enotnost vseh subjektivnih sil ter sinhroniziranost v delovanju so tisi pogoji, ki so jih ustvarile progresivne družbenopolitične sile in tako omogočile doseganje zadanih ciljev. V tem ustvarjanju pogojev je velik pomen in vloga družbenopolitičnih organizacij in komunistov v Gorenju. Prav tako pa ne gre pozabiti, da smo imeli podporo, tako vseh občinskih družbenopolitičnih organizacij, kot tudi občinske uprave. Zato tudi danes na tej problemski konferenci pričakujemo njihovo sodelovanje in pomoč pri iskanju najučinkovitejših rešitev.

Gorenje v zgodovini svojega poslovanja sledi tokovom in potrebam po družbeni preobrazbi. Vedno je bil prisoten posluš in razumevanje za nadaljnjo izgradnjo družbenoekonomskih odnosov. Marsikje smo bili med prvimi, na primer pri integracijah v SFRJ, pri podjetjih v tujini. Ponekod smo bili celo začetniki – povezava v reprodukcijsko celoto. Vedno smo iskali nove rešitve, kar pa seveda še ne pomeni, da smo vedno našli najboljše. Izvedli smo tudi reorganizacijo v skladu z Zakonom o združenem delu in sedaj vlagamo napore za izgraditev družbenoekonomskih odnosov na novih osnovah. Koliko smo v tem uspeli, bo verjetno tudi nekaj povedala današnja problemska konferenca.

TRENTNI GOSPODARSKI POLOŽAJ

Zaostreni pogoji poslovanja v letu 1980 ter že večletni družbeni nadzor, oziroma kontrola cen le končnim proizvajal-

cem, so mnogo doprinesli k našemu trenutnemu gospodarstvenemu položaju. "Gorenje" TGO je, kot je znano, v letu 1980 zabeležilo negativni poslovni uspeh. S tem je nastal nov vplivni moment na potek našega poslovanja ter na naše načrte za prihodnost — Odkod takšen rezultat — kje so mu vzroki — ali so krivi zunanji ali notranji dejavniki — kaj bomo ukrenili — to so osnovne teme razgovorov in razprav tako organov upravljanja kot DPO in praktično vseh delovnih ljudi. Ocene so različne, mnenja so si večkrat nasprotujoča, akcije niso usklajene. Prav v tem trenutku pa potrebujemo bolj kot kdajkoli poprejšo enotnost na vseh nivojih, trezno in pošteno analizo gospodarjenja, maksimalno angažiranje vseh subjektivnih sil ter absolutno usklajenost akcij. Takšno vzdušje pa bomo dosegli le, če bomo popolnoma enotno usmerjeni, če bomo pripravljene demokratično, enakopravno in z željo po uspehu, reševati medsebojne probleme, če bomo uspeli pravilno voditi in angažirati vse delovne ljudi v "Gorenju".

Pred to problemsko konferenco je bilo že več sestankov osnovnih organizacij ZKS. Na osnovi izhodišč so vse osnovne organizacije ZKS podale svoja stališča, kar pa je bilo osnova za oceno stanja v vseh asociacijah združenega dela SOZD "Gorenje" v Velenju. Izvoljena delovna skupina je imela nalogo, da izdelava skupno oceno. To skupno oceno so ponovno obravnavale osnovne organizacije ZKS in podale še svoje pripombe ali dopolnila. Ta ocena je bila dostavljena tudi vsem delegatom za to konferenco. Ker je ta ocena bolj ocena delovne organizacije Gorenja TGO, ni celovita, pričakujemo, da jo bo ta konferenca dopolnila.

Od te konference pričakujemo, da bo podala realno in celovito podobo v stopnji razvoja družbenoekonomskih odnosov. Tematsko smo jo podelili na tri področja:

1. **Gospodarjenje** (razmere, rezultati, vzroki, ukrepi, usmeritve, stabilizacija, samoupravni in družbenoekonomski odnosi).
2. **Vloga delavca v političnem sistemu in**
3. **Položaj in vloga ZK v Gorenju.**

Apeliram na vse komuniste, da maksimalno pripomorejo k temu, da spoznamo dejansko stanje, da spoznamo objektivne in subjektivne vzroke ter da predlagajo ukrepe za boljše rešitve. Izogibajmo se kritiziranju, trudimo se izgraditi enotno delovno vzdušje s ciljem: čim več pripomoči k boljšim rešitvam.

Jože Čurčič

III. KONGRES SAMOUPRAVLJALCEV

KONGRES SAMOUPRAVLJALCEV je najvišji zbor samoupravljalcev oziroma njihovih delegatov, na katerem obravnavajo izkušnje in skupne probleme pri uveljavljanju samoupravljanja v praksi in sprejemajo sklepe in stališča o nadaljnjih smereh razvoja samoupravljanja. V Jugoslaviji sta bila dosežaj dva kongresa samoupravljalcev. Na I. kongresu, ki je bil v času od 25. do 27. junija v Beogradu 1957 in se je imenoval Kongres delavskih svetov Jugoslavije, je sodelovalo 1745 delegatov in 60 gostov iz 21 držav. Na kongresu, ki ga je s svojim govorom otvoril Josip Broz Tito, je osrednji referat "Dosedanje izkušnje in nadaljnji razvoj samoupravljanja v Jugoslaviji" imel Djuro Salaj. "V delavskih svetih", je bilo poudarjeno v referatu, "sta prišla do izraza

samoinicijativa in ustvarjalnost proizvajalcev, njihova odgovornost, organizacijske sposobnosti. Delavski sveti so se spremenili v najboljše šole upravljanja in gospodarjenja, najbolj množične šole socialistične zavesti delavskega razreda naše države."

Sklepi kongresa so bili osnova za nadaljnjo stabilizacijo položaja in povečanja samostojnosti podjetij, za dosledno uveljavljanje delavskega samoupravljanja in za njegovo širjenje na tista področja, kjer se je administrativno upravljanje še obdržalo. Kongres je sprejel tudi dve resoluciji, o delavskem samoupravljanju in o prekinitvi eksperimentalnih eksplozij nuklearnega orožja. Bil je v času pred velikimi sistemskimi spremembami, izvršenimi leta 1958 in kasneje, ki so omogočale velik razvoj samoupravljanja in njegovo uveljavljanje v vseh sferah družbenega življenja v Jugoslaviji.

II. kongres samoupravljanja je bil od 5. do 8. maja 1971 v Sarajevu in je na njem sodeloval 2301 delegat in 172 tujih gostov. Osrednji referat "Ekonomski in politični odnosi v samoupravni socialistični družbi" je imel Edvard Kardelj. V razpravah na tem kongresu je bila močno poudarjena zgodovinska vloga delavskega razreda in njegov odločujoči vpliv na vsa gibanja v naši družbi. Nesporno dejstvo, da delavskemu razredu in vsem delovnim ljudem pripada nezamenljiva vloga v družbeni preobrazbi Jugoslavije, je izrazil tovariš Tito z besedami: "Najbolj zaupam v naš delavski razred, v naše samoupravljanje, v naše delovne ljudi, ki delajo v tovarnah, na vasi ali v različnih ustanovah. Vsi so čvrsto povezani s samoupravljanjem in vedo, kaj hočejo. Globoko zaupanje imam v njih, saj so nosilci našega razvoja, borbe, ki jo moramo danes voditi."

Udeleženci tega kongresa so sprejeli Resolucijo o aktualnih političnih nalogah in cel niz sklepov, ki so pomembno vplivali na nadaljnji razvoj samoupravljanja. Mnogi od njih so bili tudi osnova za ustavne reforme in zakon o združenem delu. Na tem kongresu je bila sprejeta tudi odločitev, da se 27. junij proglasi za Dan samoupravljalcev.

Naslednji, III. kongres je pred nami, 16. junija 1981 se bodo v Beogradu zbrali delegati iz vse Jugoslavije. Osnovna tema kongresa bo "Združeno delo v boju za socialistično samoupravljanje in družbenoekonomski razvoj."

USMERITVE ZA PRIPRAVO III. KONGRESA SAMOUPRAVLJALCEV JUGOSLAVIJE

Zapletenost in aktualnost nalog, pred katerimi smo, in odločilna vloga delavskega razreda v njihovem reševanju zahtevajo najširši dogovor samoupravljalcev na kongresu o prihodnjem realnem družbenoekonomskem razvoju in razvoju samoupravnih socialističnih odnosov. Priprave na kongres samoupravljalcev potekajo vzporedno z dejavnostjo ob sprejemanju prihodnjega srednjeročnega plana, zato je prav, da se v pripravah in tudi s tribune kongresa sliši beseda samoupravljalcev o vseh ključnih vprašanih družbenoekonomskega razvoja.

Priprave in potek III. kongresa samoupravljalcev ter iskanje odgovorov na mnoga vprašanja iz sprotne in razvojne politike so hkrati najboljši prispevek delavskega razreda in delovnih ljudi prihodnjim kongresom zveze komunistov in zveze sindikatov.

Namen III. kongresa samoupravljalcev Jugoslavije je, da udeleženci:

— vsestransko pretehtajo, uveljavijo in izmenjajo pozitivne izkušnje, rešitve in dosežke v razvoju socialističnih samoupravnih odnosov in družbenoekonomskem razvoju ter na teh temeljih spodbujajo ustvarjalnost delavskega razreda

in bolj organizirano delovanje subjektivnih sil pri iskanju učinkovitejših rešitev za hitrejšo uresničevanje sistema in gospodarski razvoj;

– kritično razčlenijo in ocenijo probleme, težave in vzroke zaostajanja pri uresničevanju sistema ter aktualna vprašanja družbenoekonomskega razvoja, da bo vsak v svojem okolju in širše v družbi našel odgovore na ta vprašanja;

– razčlenijo način in vsebino dela obstoječih samoupravnih ustanov, delegatskega sistema in dela njegovih organov ter odgovornost za sprejemanje in izvajanje samoupravnih in družbenih določitev na vseh ravneh;

– razčlenijo delovanje mehanizma in ukrepov družbenoekonomskega in političnega sistema in zahtevajo njihovo dopolnjevanje, tam, kjer pa so se pokazali neučinkoviti, pa njihovo zamenjavo;

– kritično ocenijo uresničevanje svoje vloge, pravice, obveznosti in odgovornosti v samoupravljanju in družbenoekonomskem razvoju.

K tem usmeritvam je treba pritegniti ves delavski razred in vse subjektivne sile družbe, znanstvenike in druge kreativne kadre, da bi v dejavni akciji, ustvarjalni in demokratični razpravi in izmenjavi mnenj določili smeri nadaljnje akcije.

Tako postavljeni cilji III. kongresa samoupravljalcev Jugoslavije ter družbenoekonomski in politični trenutek, v katerem bo kongres, opredeljujejo temeljno temo:

ZDRUŽENO DELO V BOJ ZA SOCIALISTIČNO SAMOUPRAVLJANJE IN DRUŽBENOEKONOMSKI RAZVOJ.

VSE NAŠE POSLOVALNICE

„... S pozdravi in voščili, ki ti jih na ta način pošilja mladina Jugoslavije, smo prinesli s seboj tudi slovesno mladinsko obljubo, da bomo udarniško gradili in zgradili domovino in da bomo z vsemi močmi služili ljudstvu in branili pridobitve našega boja.”

To poslanico je jugoslovanska mladina namenila Titu, 25. maja 1945. leta, to poslanico so ob zori svobode izročili nosilci štafet vseh republik in pokrajin, poslanico, v kateri se je mladina zavezala, da bo puško zamenjala s krampom, da bo zgradila novo in srečno Jugoslavijo.

Mladina se je zaobljubila Titu in ljudstvu. Že leta 1946, ko so štafere odšle na pot po docela svobodni državi, po kateri niso več odmevale eksplozije bomb in streli, ko je vsa Jugoslavija drhtela od pesmi graditeljev, je mladina na pogoriščih postavila temelje prihodnosti. Zapisano je, da so v tem letu mladi prostovoljno delali 16 milijonov delovnih dni. Pozdravi so prispeli tudi s prve mladinske proge Brčko–Banovići. Prihajali so pozdravi, nove poslanice, nove zaobljube. In tako je šlo iz leta v leto. Novice o končanih objektih so preplavljale obljube o gradnji novih.

Mladi so izpolnjevali obljube. Nič jim ni tega preprečilo, imeli so jasno pot v prihodnost, pot, po kateri jih je vodil Tito. Spomniti se je treba samo 1948. leta in tistega velikega “ne”. Stalinov pritisk se je razbil ob steni enotnosti jugoslovanskih narodov. Pobratena mladina je neomahljivo korakala po tej poti, gradila začetno in uporno prisegala:

“Druže Tito, mi ti se kunemo, da sa tvoga puta ne skrenemo...”

Pot Titovih štafet je leta 1950 merila že okrog 100 tisoč kilometrov. Tega leta se je začel še en preobrat v razvoju: sprejet je bil zakon o upravljanju z državnimi in gospodarskimi podjetji ter z višjimi gospodarskimi združenji s strani delovnih kolektivov. Zaživelo je samoupravljanje.

Leta 1956, ko so na Brionih Tito, Nehru in Naser sprejeli prvo listino o politiki neuvrščanja, gibanja, ki se je razvilo do neslutnih razsežnosti, je Tito nagovoril mlade: “... Želel bi, da bi bil 25. maj zmeraj praznik naše mladosti, želel bi, da bi bil to dan športa naše jugoslovanske mladine, dan fizične in duhovne manifestacije.”

Mladina je navdušeno sprejela Titov predlog. Od naslednjega, 1957. leta prinaša pozdrave in obljube ena štafeta – štafeta mladosti, 25. maj postane dan mladosti, dan, ko mladi prikažejo svoje dosežke na vseh področjih ustvarjalnosti. Enotna štafeta prinaša pozdrave in prisege z delovišč, iz novih tovarn, z obdelanih polj, iz novih šol, fakultet... Izmenjavali so se rodovi mladih, toda dan mladosti je ostal dan mladosti, maj je zmeraj ostal maj – parada bratstva in enotnosti, potrditev brezkompromisne privrženosti Titovi poti graditve socialistične samoupravne družbe, parada, ki je iz leta v leto vse zgovorneje pričala o nepretrgani kontinuiteti revolucije, neomajni enotnosti narodov in narodnosti Jugoslavije.

Vsak odhod štafet mladosti je bil razigran, brezbrizen in veder – mladost je cvetela. Lani pa so mladi pospremili štafeto na pot s strahom v srcih zaradi bolezni tovariša Tita. Pospremili so jo z veliko željo, da bi ozdravel. Tito ni ozdravel. In kot zmeraj v najtežjih trenutkih so mladi tudi tokrat odgovorili s pesmijo. Zadelo je: “Druže Tito, mi ti se kunemo...” Štafeta mladosti 1980 je prej končala svojo pot. Mladi iz vse Jugoslavije so sporočili: “Tito je odšel, ostal je Tito.”

Prvič brez Tita, s Titom za zmeraj, so govorili mladi s svojimi telesi, gibi, rutami in orožjem na slovesno okrašenem stadionu JLA 25. maja 1980.

Maj se ni nehal, maj je ostal maj – “Svoboda, bratstvo in enotnost, zavzetost in udarniški polet, sreča in ljubezen, za mir, za človeka.”

Letos 22. marca je s Trga Ivana Milutinovića v Titogradu sedemintridesetič odšla na pot štafeta mladosti, ko je prvič odšla na pot, ne da bi bil z nami Tito, jo je pospremila srečna in ponosna mladost, pospremil jo je sedemintrideseti rod, ki mu je tako kot prvemu pred očmi isti cilj: srečno življenje v pobrateni, socialistični, samoupravni Titovi Jugoslaviji. To bo zaveza Titovemu delu in ideji, to bo zaveza rodovom, na katerih požrtvovalnosti je utemeljena današnja svoboda.

Komunist, 20. marca 1981

INFORMATOR – LIST ZA OBVEŠČANJE DELAVCEV GORENJA. Izdajatelj: Gorenje, Tovarna gospodinjne opreme, Velenje. Družbeni organ: Izdajateljski svet – predsednik: mag. Jože Zagožen, namestnik predsednika: Srečko Krajnc, člani: Stane Kumer, Tatjana Javornik, Alojz Kolenc, Slavko Pižorn, Anica Oblak, Janez Kos, Angela Delčnjak, Branko Amon, Pavli Strajn, Marija Svetin, Jozica Štukovnik, Franc Magrič, Vinko Srnc, Silva Vivod, Zvone Pečnik, Miroslav Lešnik, Terezija Časl, Dušan Jeriha, Jože Skornšek, Dušanka Založnik, Rastko Lah, Srečko Panič. Ureja: Uredniški odbor – Glavni in odgovorni urednik: Hinko Jerčič, člani: Dušan Pirc, Nevenka Žohar – Mijoč, Srečko Panič, mag. Jože Zagožen, Dušan Jeriha, Anka Melanšek. Izhaja tedensko. Naklada 8000 izvodov. Tisk: Grafično podjetje, GRAFIKA, Prevalje, 1981. Oproščeno prometnega davka po sklepu 421–1/72 z dne 23. 1. 1974.

PLANIRANJE

SPREJEMANJE TEMELJEV PLANA ZA OBDOBJE 1981 – 1985 V TOZD

Delavci v temeljnih organizacijah združenega dela imajo pravo in seveda tudi dolžnost planirati družbeni in materialni razvoj svoje organizacije.

S planiranjem delavci usklajujejo odnose v družbeni reprodukciji, zlasti pa odnose pri pridobivanju dohodka pri razporejanju z dohodkom in pri uporabi sredstev družbene produkcije ter določajo pogoje za razvoj materialne osnove dela in za zadovoljevanje svojih osebnih, skupnih in splošnih družbenih potreb.

Delavci so v posameznih tozdih v dneh med 18. in 23. marcem 1981 na referendumih sprejeli temelje plana za obdobje 1981 do 1985.

Za sprejem navedenega je potrebna večina glasov vseh delavcev zaposlenih v tozdu. Doseženi pa so bili naslednji rezultati, izraženi v odstotkih:

TOZD	ZA	PROTI
Pralna tehnika	72 %	7 %
Štedilniki	64 %	13 %
Elektronika	55 %	26 %
Pohišstvo	72 %	16 %
Galvana	81 %	3 %
Gostinska enota	71 %	12 %
Kondenzatorji	82 %	—
Avtopark	65 %	15 %
Vzdrževanje	60 %	12 %
Embalažnica	82 %	5 %
Zamrzovalniki	67 %	13 %
Orodjarna	79 %	13 %
Plastika	81 %	3 %
MGA Nazarje	66 %	15 %
Gradbeni elementi	65 %	13 %

Razlika med delavci, ki so glasovali "za", in delavci, ki so glasovali "proti", predstavlja število delavcev, ki so bili na dan referenduma odsotni z dela.

Tozdi Kuhalni aparati, Elektronika Ptuj ter Hladilna tehnika bodo imeli referendum pozneje.

Karmen Bajec

PREJELI SMO

O DELU DELEGACIJ IN DELEGATOV

V zadnjem času se velikokrat srečujemo s problemom, da so naši delegati v Samoupravnih interesnih skupnostih (SIS) neaktivni. Ne sestajajo se na rednih sestankih delegacij v tozdu, ne udeležujejo se sestankov skupščin SIS na občini in so zato marsikateri seje nesklepčne. Skratka, povsod se soočamo z nekreativnostjo delegatov pri prenašanju problemov svojega delovnega okolja v organe samoupravljanja in vse foruma delegatskega sistema.

Zaman pričakujemo, da se bodo omenjeni problemi sami od sebe rešili: Za to bo potrebno storiti nekaj več. Vsekakor je najpomembnejše, da spodbudimo zanimanje delegatov za aktivno in kreativno delo v delegacijah. Premalo je, če se zanašamo, da so delegati zainteresirani za delo zgolj zaradi ustavne pravice samoupravljanja, ampak bo potrebno poskrbeti tudi za spodbujajoče dejavnike. Kako in s katerimi sred-

stvi spodbuditi delegate? Vsekakor bo potrebno najti takšne načine, da bodo delegate pritegnili k boljšemu delu.

Večkrat tudi slišimo, da delegati nimajo zanimanja za aktivno delo, zaradi slabo pripravljenih sestankov. Pri tem ne mislim, da so sestanki resnično slabo pripravljeni, ampak so neprilagojeni delegatski bazi. Delegati namreč izražajo mnenje, da sestanki trajajo predolgo in da vlada enoličnost, ki zmanjšuje pozornost delegatov. Tudi gradivo za sestanke skupščin SIS je napisano v nerazumljivem, uradniškem jeziku, polno tujk in strokovnih izrazov ter je največkrat preobširno. Takšno gradivo je poprečnemu delegatu nerazumljivo, tuje in dobesedno mrtvi delo delegatov.

Predlagam, da bi strokovne službe na koncu vsakega poglavlja delegatskega gradiva napravile povzetke, ki bodo razumljivi vsakemu delegatu. Šele takrat bo delegatom omogočeno hitro in pravilno odločanje v sistemu samoupravljanja.

Tudi delo delegatov v tozdih ni najboljšo. Praviloma morajo delegati v delegacijah za samoupravne interesne skupnosti v tozdu obravnavati prejeto gradivo in z ugotovljenimi stališči delegat prenese mnenje baze na skupščino. Vprašajmo se, koliko delegacij se je sestalo in proučilo prejeto gradivo? Odgovor bo porazen! A kdo je kriv za takšno stanje?

Eden glavnih vzrokov je premajhna osveščenost delovnih ljudi za delo v samoupravnem sistemu. Zavedati se moramo, da vključuje samoupravljanje ne samo delo za strojem ali trakom, ampak aktivno vključevanje vseh delovnih ljudi in občanov v delo samoupravnih organov, družbenopolitičnih skupnosti in seveda tudi v delo samoupravnih interesnih skupnosti. Šele skup vseh teh opravil daje celovitost dela v našem sistemu.

Seveda pa je za uresničitev teh načel potrebno žrtvovati mnogo prostega časa, katerega pa povsod primanjkuje. Delegacije bi se morale sestajati popoldne, torej izven delovnega časa. Zato je čedalje večji pritisk, da bi se delegacije sestajale med delovnim časom in proučile obširna gradiva. To pa je največkrat nemogoče, saj bi s tem ovirali delovni proces.

Verjetno je kriva za neučinkovitost delegatskega sistema tudi strokovna usposabljenost oziroma izobrazbena struktura delavcev-delegatov. Ta problem je posebno izrazit v proizvodnih tozdih, ki zaposlujejo več kot 70 % nekvalificiranih delavcev. Še in še je problemov in še več vzrokov, da naš delegatski sistem ni popolnoma zaživel. Jasno pa je, da je naša zavest, ki je osnova samoupravljanja, še nekoliko prenizka, da bi lahko resnično uspešno, brez napak, delali za stroji, bili aktivni v družbenopolitičnih organizacijah in istočasno samoupravljali. Še veliko dela nas torej čaka pri razvijanju zavesti osebnosti, ki je temelj demokratičnega samoupravljanja.

Slavko Pižorn

PREVOZI NA DELO

STANJE PREVOZOV NA DELO V LETU 1980

V delovni organizaciji Gorenje TGO je bilo v letu 1980 za prevozne stroške skupaj izplačanih 37.648.870 dinarjev (3,7 stare milijarde). V ostalih delovnih organizacijah in delovnih skupnostih Gorenja v Velenju (Gorenje Promet Servis in DSSS Gorenje SOZD) je bilo teh stroškov 2.410.673 dinarjev.

Skupaj je bilo evidentiranih vozačev 5.137, kar je več kot polovica zaposlenih v velenjskem delu sozda Gorenje. Skupni stroški so znašali okroglo 40 milijonov din, kar je mesečno poprečje 3,3 milijona dinarjev.

Izletnik Celje je v poprečju vozil na delo in z dela 2055 naših sodelavcev, Viator 976 delavcev Gorenja, medtem ko je bilo 2106 delavcem povračilo potnih stroškov izplačanih v gotovini.

Iz pregleda lahko vidimo, da odštejemo za prevoze na delo in z dela dokajšnje zneske. Vprašanje pa je, kako smo zadovoljni s prevozi, ali so prevozi smotno urejeni, ali so vsi delavci vozači upravičeni do nadomestil? O teh vprašanih je razpravljajal na svoji seji 21. marca 1981 tudi svet vozačev. Pripravljene so nove pogodbe za prevoze s prevozniki, sprejet je nov pravilnik, ki določa povračila stroškov prihoda na delo in odhoda z dela.

KAJ DOLOČA PRAVILNIK ?

Delavski sveti so sprejeli pravilnik o prejemkih in izdatkih, ki štejejo med poslovne stroške. V drugem poglavju pravilnika je opredeljeno povračilo stroškov prihoda na delo in odhoda z dela.

Najbolje je, da si pogledamo celotno drugo poglavje tega pravilnika:

II. POVRAČILO STROŠKOV PRIHODA NA DELO IN ODHODA Z DELA

2. člen

Delavcu pripada povračilo stroškov prevoza na delo in z dela z javnih prevoznim sredstvom, če ima stalno oziroma začasno bivališče oddaljeno od mesta, kjer je redno zaposlen, več kot 4 km. Relacije, na katerih se stroški prevoza na delo in z dela delavcu ne povrnejo, določa delavski svet.

3. člen

Stroške prevozov na delo in z dela z javnim prevoznim sredstvom do višine 1 % poprečnega OD, doseženega v gospodarstvu SRS v 9 mesecih preteklega leta, krije delavec sam.

4. člen

Delavcu, ki zaradi narave dela (nadurno delo po 78. in 79. členu ZDR dela v nedeljah in praznikih, posebna razporeditev delovnega časa in podobno) ne more koristiti javnega prevoznega sredstva in koristi lastno prevozno sredstvo, se stroški prevoza lahko izplačajo v gotovino

Stroški iz prvega odstavka tega člena se določajo v višini cene vozovnice najcenejšega javnega prevoznega sredstva.

5. člen

Stroški prevoza na delo in z dela z javnim prevoznim sredstvom se povrnejo tako, da organizacija plača ceno mesečne vozovnice prevozniku.

6. člen

Stroški prevoza na delo in z dela z lastnim prevoznim sredstvom se izplačujejo ob izplačilu osebnega dohodka.

Opravičence določa delavski svet.

KAKO V BODOČE ?

Na zadnji seji sveta vozačev in drugih sestankih je bilo dogovorjeno, da bi z novim načinom razdeljevanja letnih vozovnic, evidentiranjem vozačev in drugimi opravili glede prevozov na delo začeli takoj. V kadrovske službi bodo pripravili posebno informacijo o tem, kje, kdaj in kako bomo dobili letne vozovnice, ki bi naj začele veljati od 1. maja 1981 naprej. Pripravili bodo natančna navodila o prehodu na nov način obračunavanja potnih stroškov.

PONOVNO ŠOLA ZA POKLIC "VOZNIK" V VELENJU

V okviru Združevanja šoferjev in avtomehanicov Velenje že drugo uspešno deluje "avto — šola" z dokaj obsežno dejavnostjo.

Njene dejavnosti se delijo na izobraževanje voznikov amaterjev za pridobitev vozniškega dovoljenja vseh kategorij, tečaji za voznike inštruktorje in šola za poklic "voznik".

Pri izobraževanju voznikov amaterjev je vredno omeniti, da ima kandidat, ki obiskuje tečaj, zagotovljeno tudi vse ostalo za pridobitev vozniškega izpita; tečaj prve pomoči, zdravniški pregled, knjige, ki jih potrebuje, in učitelja vožnje — inštruktorja. Šola ima 5 lastnih vozil, ki so sodobno opremljena in skoraj še nova.

V šolo za poklic voznik so bili v preteklem letu vpisani trije razredi učencev, ki so šolo tudi uspešno končali.

Zaradi velikega zanimanja bo ponovno vpis v mesecu aprilu. Precej kandidatov je že vpisanih, žal pa je med njimi le manjše število takih, ki so že zaposleni kot vozniki, saj je ravno za njih posebno zanimiva in koristna ta šola, s katero si pridobijo potrebno znanje, ki ga zahteva današnji sistem in tempo prometa. Vpisujemo tudi kandidate, ki so še brez vozniškega izpita in ga lahko opravijo pri nas.

Šola ZŠAM ima najete prostore pri Domu učencev RŠC na Efenkovi 61, kjer potekajo ta predavanja. Tam dobite tudi vse potrebne informacije.

Janez Atelšek

ŠPORT IN ŠAH

OBČINSKA SINDIKALNA ŠAHOVSKA LIGA

V občinski sindikalni šahovski ligi v Velenju sodeluje dvajset ekip delovnih in drugih organizacij. V času od januarja do sedaj so odigrali polovico kol, to je šest. V ekipi nastopa 11 članov in 1 članica, kar je predvsem pohvalno za popularizacijo šaha med ženskami. Vendar se pogosto dogaja, da ostaja zadnja deska prazna, nekaj ekip pa tudi izostaja od igranja. Kljub temu pa je bil dosežen glede množičnosti že doslej lep uspeh. To so pokazale tudi borbene igre, posebej pa so se izkazali delavci — šahisti Gorenja, Vegrada in RŠC ter Rudarsko elektroenergetskega kombinata.

Po odigranem šestem kolu vodi ekipa Gorenja z 59,5 točke, sledi Vegrad s 56 točkami, RŠC in REK po 50, VIZ 44,5, Vekos 34,5 itd.

Rezultati šestega kola: Gimnazija — RŠC Mladi 1,5 — 10,5, Upokojenci — Vegrad 3,5 — 8,5, Veplas — VIZ 3 : 9, RŠC : TUŠ 10 — 2, REK — Vekos 6 — 6, Občina — Gorenje 0 : 12 b.b.

NAŠI SMUČARJI OBČINSKI SINDIKALNI PRVAKI

Občinsko sindikalno prvenstvo v veleslalomu je letos znova bilo v Črni na Koroškem. Ob dokaj dobrih razmerah za tekovanje, ki ga je izvedel Smučarski klub Črna, pa velja poudariti, da je bil organizator, Občinski svet ZSS Velenje, Komisija za šport in rekreacijo, nezadovoljen z udeležbo! Letos je manjkalo kar 88 prijavljenih tekmovalcev.

V Gorenju pa smo kljub temu lahko ponosni, da so naši veleslalomisti dosegli ekipno zmago.

Poglejmo si najboljše dosežke naših smučarjev !

Moški — skupina D: nismo imeli tekmovalca, skupina C: 4. Jure Veršec, 5. Teobald Zorko, 8. Tone Miletič; skupina B: 1. Drago Drev (43,36 najboljši čas), 16. Vinko Žagovec, 21. Vlado Pinter, skupina A: 1. Miran Adrinek (44,80), 2. Drago Krenker;

Ženske: skupina C: 7. Slavka Mijoč; skupina B: 3. Franja Knez, 8. Vitka Hernaus; skupina A: 3. Suzana Špegelj.

Moški so ekipno dosegli prvo mesto, ženske pa 3. mesto.

PRVENSTVO GORENJA V KROSU ZA LETO 1981

Služba za rekreativno in kulturno dejavnost je razpisala prvenstvo Gorenja v krosu za leto 1981. Tekmovanje bo v petek, 27. marca 1981 s pričetkom ob 15. uri pred Servisom Gorenje. Prijave do četrta, 26. 3. 1981. Zmagovalci prejmejo kolajne in diplome, zmagovalna ekipa pa pokal.

Tekmovalci so razdeljeni v skupine:

moški A — rojeni 1951 in kasneje;

moški B — rojeni med leti 1941 in 1950;

moški C — rojeni 1940 in prej;

ženske A — rojene 1951 in kasneje;

ženske B — rojeni 1950 in prej.

Število tekmovalcev je neomejeno. Ekipno štejeta po dve najboljši uvrstitvi moške A in B skupine in enega najbolje uvrščenega skupine C. Pri ženskah sestavljajo ekipo tri ženske, ne glede na skupino.

In še proge: moški A tekmujejo na 1800 m, moški B na 1200 m, ženske in moški C na 600 m dolgi progi.

Ob 15.15 je zbor pred servisom, ob 15.30 ženske, 15.40 moški C, 15.50 moški B in 16.05 moški A. Ob 16.15 podelitev priznanj.

Priporočilo: tekmovalci naj tekmujejo v športni opremi in dobro ogreti !

KAM NA LETNI ODDIH?

Komaj se je pričela pomlad po resnično dolgi in hudi zimi, že moramo pomisliti, kako na letni oddih? Predvsem pa ugotoviti, kakšne bodo možnosti v času našega kolektivnega dopusta, ki je ob višku turistične sezone. Čeprav smo želeli dobiti podatke o cenah, nam to še ni uspelo v celoti! Seveda bodo cene precej zasoljene, saj niso pod takšnim nadzorom, kot so cene naših gotovih izdelkov. Vseeno pa smo v Službi za rekreativno in kulturno dejavnost dobili podatke, kam, kako, po čem na letni oddih! Toda, še pred kolektivnim dopustom, vas vabimo na morje, na tradicionalni prvomajski izlet v Rovinj!

V PLANINE IN OB MORJE S TURISTIČNO AGENCIJO

Poslovalnica Izletnika v Velenju, na avtobusni postaji, bo v sodelovanju z našo službo za rekreacijo in kulturno dejavnost, rezervirala letovanje v planinah in ob morju. To bodo

res najrazličnejše ponudbe v hotelih, bungalovih, prikolicah, v zasebnih sobah. Prevozi so različni, lastni in organizirani. Cen še ni, je pa že dogovorjena posebna ugodnost za naše delavce! Letovanje bomo lahko odplačali v 6 obrokih! Tri obroke je treba plačati pred nastopom letovanja (maj, junij, julij), tri pa po letovanju (avgust, september, oktober).

Vse informacije lahko dobite od 30. marca naprej v Službi za rekreativno in kulturno dejavnost (int. tel. 182, I. nadstropje v Servisu).

Gotovo je, da ima takšno letovanje svoje prednosti!

PRIKOLICE IN ŠOTORI!

Doslej je znano, da si lahko v tovarni izposodite šotore. Izpolniti morate poseben obrazec — v Službi za rekreativno in kulturno dejavnost!

Dnevna odškodnina za šotore: četvorček — 50 din, trojček 30 din in dvojček 20 din (vsaj nekaj, kar se ni podražilo!) Vsak, ki šotora ne vrne v dogovorjenem roku, mora plačati štirikratno ceno najemnine.

PRIJAVE ZA ŠOTORE OD 30. MARCA DO 10. APRILA 1981!

PRVOMAJSKI IZLET V ROVINJ!

Tudi letos bomo ob prvem maju potovali k morju.

V turističnem naselju Vile Rubin pri Rovinju bomo imeli na voljo tri dni — za kopanje, če ne bo prehladno, za šport, rekreacijo, razvedrilo in zabave s plesom, za izlet z ladjo — tako, kot je to že tradicija!

Letos velja potovanje v Rovinj, skupaj s celotnim penzionom za tri dni, skupaj 800 din po osebi, otroci plačajo 560 din. Takšne cene so brez prevoza. Za avtobusni prevoz je doplačilo 300 din po osebi.

Čas odhoda: 30. aprila ob 16. uri, čas povratka 3. maja ob 14. uri iz Rovinja.

UGODNOST: Odplačilo v 4 obrokih!

Izlet priporočamo vsem, ki želijo prijetno preživeti prvomajske praznike. V Rovinju bomo priredili več športnih srečanj z delavci reške Jugolinije, prav tako pa priredili nekaj kulturnih prireditev.

Torej, športa in kulture ne bo manjkalo!

Zaupno smo zvedeli, da je število udeležencev izleta v Rovinj omejeno!

Zato si čimprej prijavite v Službi za rekreativno in kulturno dejavnost (tel. 132, 182) v Servisu!